

ДОНАЛД БИСЕТ НОСОРОГЪТ И ДОБРАТА ФЕЯ

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Преди доста години, когато всички бащи бяха малки момченца, живееше един носорог на име Сам.

Той беше много, много дебел, но въобще не се тревожеше от това. Всъщност беше един щастлив носорог. Всяка вечер преди лягане той пееше следната песничка:

*„Носорогът-рогът-рогът,
хапва доста, понеже
е тъй широк
и има много място.“*

След това изяждаше сто шоколадови бисквити, изпиваше чаша мляко и чак тогава заспиваше.

Цяла нощ той сънуваше и то все един и същи сън. Сънуваше, че го гъделичкат. Най-напред се започваше с леко погъделичкване, после гъделичкането ставаше все по-сериозно и по-сериозно, докато Сам започнеше да се върти толкова силно в леглото, че накрая падаше на земята.

И тъй като беше голям и дебел, чуваше се едно яко: „Бум!“. Хората, които живееха наоколо, постоянно се оплакваша и повтаряха, че Сам е много лош носорог, щом като вдига такъв шум.

Бедният Сам не знаеше как да постъпи. Затова отиде да се посъветва с мъдрия стар бухал, който живееше в дъбовата хралупа. Бухалът се казваше Джо. Той можеше да събира и умножава, да чете и пише, а всеки петък пилеше ноктите си.

Сам разказа на Джо, че постоянно пада от леглото и че съседите се оплакват от шума и го попита какво да направи, за да спре да се върти и да пада.

— Е, ще трябва да помолиш добрата си фея за помощ — рече му Джо.

— Добре — отвърна Сам. — Така и ще сторя.

И той си пожела феята да му се яви, сетне си го пожела още веднъж и още веднъж. При третото пожелаване в тревата се чу лек шум и добрата фея изникна пред Сам. Беше красива като лютиче, а в дясната си ръка държеше сребърна вълшебна пръчица.

С нея тя потупваше Сам по носа, докато той ѝ разправяше за неприятностите си — как изяжда сто шоколадови бисквити и изпива чаша мляко в леглото, преди да заспи, как сънува, че го гъделичкат и се върти толкова силно, че накрая пада от леглото, а съседите се оплакват.

— Ама че си глупав — рече накрая феята. — Помисли си колко трохи падат в леглото, ако изяждаш по сто шоколадови бисквити. Ясно защо усещаш гъдел и падаш на земята.

— Но какво да направя? — възкликна Сам. — Ако не се храня добре на вечеря ще отслабна.

— Сега ще ти кажа как ще постъпим — успокои го феята. — Ти само затвори очи и не поглеждай.

Сам затвори очи, а феята замахна с пръчицата си към бухала Джо. В миг той се превърна от бухал в канарче.

— Ей, какво става! — извика възмутен Джо.

— Не се сърди — рече феята, — а помисли какви вкусни трохи ще се наложи да кълвеш.

— Добре де, нека да съм канарче — отвърна Джо.

После накокошини жълтите си перца и запя:

*„Пръсти и палци,
пръсти и палци.
Зимата е студена,
а аз ще кълва трохите ти.“*

Сам отвори очи.

— Ще кълвеш трохите ми? — повтори той. — Ама разбира се, точно това ми трябва! О, благодаря ти, добра фею! Много ти благодаря! Сега няма да ме е гъдел, няма да се въртя и да падам от леглото.

— Довиждане! — сбогува се добрата фея, целуна Сам и Джо, махна с ръка и изчезна.

Сам се прибра у дома с Джо. Двамата заживяха щастливи заедно, а Сам спря да сънува, че го гъделичкат, да се върти и да пада от леглото. Всички съседни казваха за него, че е един много добър носорог и че е голям късмет да има добър приятел, който да кълве трохите му.

Понякога рано сутрин, когато отидеше на речния бряг, Сам си тананикаше:

*„Пръсти и палци,
пръсти и палци.
Джсо е жълт
и кълве трохите ми.
И затова от леглото
аз вече не падам.
Няма «Бам!», нито «Бум»,
нито «Пляс!», нито «Дум!»
заради Джсо,
който е жълт и добър,
аз спя спокойно
като нормален носорог.“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.